

■ Karol Modzelewski, członek Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” we Wrocławiu

Przydział (Wrocławska Stocznia Rzeczna), Karol Modzelewski (PAN), Kazimierz Pieprz (PGM), Hubert Hanusiak (WPBR-1), Władysław Frasyniuk (MPK), Antoni Skinder (Transbud-2), Andrzej Pawlik (PBiM), Edward Majko (PGM), Jerzy Jurczak (ZMD), Adam Skowroński (Kombinat Geologiczny „Zachód”), Fryderyk Świerkosz (PRI), Zdzisława Rak (Pilmel), Mieczysław Laska (Transbud-1), Krzysztof Turkowski (Ossolineum).

21 września Polskie Radio po raz pierwszy nadało transmisję mszy św. z kościoła św. Krzyża w Warszawie. I tak skończyło się polskie pamiętne gorące lato 1980.

22 września na listy członkowskie wciąż dopisywali się kolejni chętni. Komitet Założycielski Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego przy Politechnice Wrocławskiej wydał komunikat nr 5 z informacją, że akces do nowego związku wyraziły 3222 osoby z 39 jednostek uczelni. Przedstawicielami z poszczególnych jednostek byli: Eugeniusz Bagiński (I-1), Józef Adamowski (I-2), Tadeusz Lisik (I-3), Tomasz Wójcik (I-4), Tadeusz Strzyż (I-5), Henryk Plantos (I-6), Andrzej Karwowski (I-7), Eugeniusz Rosołowski (I-8), Tadeusz Orłowski (I-9), Artur Gabryszewski (I-12), Ryszard Śnieżyk (I-13), Władysław Mironowicz (I-14), Alojzy Poranek (I-15), Stanisław Kwaśniowski (I-16), Roman Różański (I-18), Tomasz Kobiela (I-19), Jerzy Błażejowski (I-20), I-21 – brak nazwiska przedstawiciela, Jan Woleński (I-22), Marek Piałucha (I-23), Andrzej Matuszak (I-24), Marek Muszyński (I-25), Anna Szczepanik (I-26), Antoni Gózdź (I-27), Ryszard Czoch (I-28), Julian Mąka (I-29), Jadwiga Kaluscha (P-4), Władysław Bromirski (P-5, P-7, P-13), Ryszard Chabelski (ZSP), Krzysztof Sosna (Zakład Aparatury

Naukowej i Dydaktycznej), Ryszard Barański (Biblioteka Główna), Krzysztof Wojtyłło (Centrum Obliczeniowe), Jan Trzcionkowski (HYDRO-MECH), Regina Błaszczewska (Zakład Graficzny), Jan Waszkiewicz (Ośrodek Badań Prognostycznych), Tadeusz Habas (Dział Głównego Energetyka), Izabela Zasepa (Dział Transportu), Andrzej Jarzabowski (Zakład Remontowo-Budowlany), Zarząd Inwestycji – brak nazwiska przedstawiciela.

23 września podczas zebrania przedstawicieli Komitetów Założycielskich przebiegały tematy wewnętrzzwiązkowe, takie jak kwestia składek, funkcjonowania kasy zapomogowo-pożyczkowej czy struktury Komitetów Założycielskich. Zebrani wyrazili poparcie dla stanowiska prezesa PKZP, by kasa funkcjonowała poza ruchem związkowym.

29 września Stanisław Huskowski, pracownik Instytutu Fizyki z Politechniki Wrocławskiej, wchodzi w skład redakcji „Solidarności Dolnośląskiej”.

30 września na Politechnice Wrocławskiej zwołano nadzwyczajne zebranie przedstawicieli, jako że i sytuacja była nadzwyczajna – zbliżał się termin strajku ostrzegawczego (3 października), z powodu nierealizowania przez władze Porozumień Gdańskich, i należało ustalić formę jego przeprowadzenia w warunkach szkoły. Opublikowany komunikat nadzwyczajny głosił, że strajk odbędzie się od godziny 12 do 13 – w tym czasie wszyscy członkowie mieli przerwać pracę (pracowników niebędących członkami związku poproszono o przyłączenie się do strajku) – pracownicy dydaktyczni nie prowadziliby zajęć, lecz dbaliby w salach o porządek i o to, by studenci pozostali na miejscach.

Miała to być pierwsza poważna próba organizacji strajku, należało zadbać o flagi narodowe przed wejściami do budynków i o białe-czerwone opaski, apelując przy okazji o spokój i porządek, by przypadkiem nie doszło do prowokacji.

Uchwalono też deklarację skierowaną do studentów, którzy zaczynali właśnie nowy rok akademicki: *Cieszymy się, że w ruchu odnowy nie zabrakło także studentów – czytamy w oświadczeniu. – Jesteśmy gotowi do współpracy w sprawach dotyczących związków zawodowych.*

Tego dnia Tomasz Wójcik upoważnił Andrzeja Matuszaka do reprezentowania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej w Międzyzakładowym Komitecie Strajkowym przy pl. Czerwonym we Wrocławiu.

fol. Ryszard Poprawski

PAŹDZIERNIK

1 października 1980 roku to nie tylko dzień inauguracji roku akademickiego i ogłaszania ważnych deklaracji, lecz także czas zagospodarowania przez Komitet Założycielski przydzielonego lokalu. Komunikat nr 7 informuje, że: *Od 2 października 1980 r. siedziba KZ NSZZ „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej znajduje się w pok. 11 w bud. D-1.*

Od 1 października 1980 pracę w charakterze etatowej sekretarki podjęła Jadwiga Szymonik, która od 2 września, gdy uczestniczyła w zebraniu w I-13, zaczęła przepisywać wszystkie związkowe dokumenty i która kieruje sekretariatem Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej do dzisiaj.

Przy okazji inauguracji nie sposób także pominąć inicjatywy mającej na celu powołanie Niezależnego Zrzeszenia Studentów, o którego rejestrację walka trwała aż do 1989 roku. Studenci Politechniki Wrocławskiej przez wszystkie te lata głosili potrzebę swobodnego zrzeszania, domagali się prawa do strajku i szerszej reprezentacji we władzach uczelni. Wielu z nich, zwłaszcza po ogłoszeniu stanu wojennego, wykazało się hartem ducha i determinacją w krzewieniu NZS-owskich ideałów.

2 października w środowisku akademickim toczy się dyskusja nad przyszłością ruchu studenckiego, w poszczególnych uczelniach odbywają się spotkania informacyjne i debaty organizowane przez przedstawicieli komitetów założycielskich formujących się nowych związków i ugrupowań. W auli na wiecu zorganizowanym przez Tymcza-

■ Komitet Założycielski NZS Politechniki Wrocławskiej. Od lewej: Marek Burak, Sławomir Najnigier, Jacek Leśków, Zbigniew Filipczak, Hubert Hanusiak oraz przedstawiciele „Solidarności” Ryszard Śnieżyk i Tomasz Wójcik, 2.10.1980

sowy Komitet Założycielski Niezależnego Zrzeszenia Studentów Politechniki Wrocławskiej zebrano się około 800 studentów i pracowników naukowych. Spotkanie miało charakter informacyjny. Wysłuchano głosów przedstawicieli Komitetu Założycielskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej i z Uniwersytetu Wrocławskiego, którzy scharakteryzowali dotychczasowy przebieg działań organizacyjnych w nowym ruchu związkowym.

3 października w skład 45-osobowego Komitetu Założycielskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego weszli: Eugeniusz Bagiński (I-1), Józef Adamowski (I-2), Tadeusz Lisik (I-3), Tomasz Wójcik (I-4), Tadeusz Strzyż (I-5), Henryk Plantos (I-6), Zbigniew Zubel (I-7), Eugeniusz Rosołowski (I-8), Tadeusz Orłowski (I-9), Tomasz Strzelecki (I-10), Michał Lesiak (I-11), Artur Gabryszewski (I-12), Ryszard Śnieżyk (I-13), Władysław Mironowicz (I-14), Alojzy Poranek (I-15), Jerzy Włodarczyk (I-16), Andrzej Zarach (I-18), Tomasz Kobiela (I-19), Jerzy Błażejowski (I-20), Zbigniew Moroń (I-21), Jan Woleński (I-22), Marek Piałucha (I-23), Andrzej Matuszak (I-24), Marek Muszyński (I-25), Anna Szczepanik (I-26), Antoni Gózdź (I-27), Ryszard Czocho (I-28), Julian Mąka (I-29), Władysław Bromirski (AC), Jadwiga Kaluscha (P-4), Krzysztof Wojtyła (Centrum Obliczeniowe), Jan Waszkiewicz (Ośrodek Badań Progno-

stycznych), Ryszard Chabelski (ZSP), Krzysztof Sosna (Zakład Aparatury Naukowej i Dydaktycznej), Ryszard Barański (Biblioteka Główna), Jan Trzcionkowski (HYDRO-MECH), Regina Błaszczyńska (Zakład Graficzny), Izabela Zasepa (Dział Transportu), Małgorzata Kmitowicz (Wydawnictwo Politechniki Wrocławskiej), Andrzej Jarzabowski, Jerzy Kopeć (Zakład Remontowo-Budowlany), Wiesław Mach (Studium Wychowania Fizycznego), Jadwiga Kuberska (Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych), Stefan Fudała (P-3 i Dział Głównego Energetyka), Kazimierz Bawor (Dział Gospodarczy), Zofia Kobiąłka (Filia Świdnica).

fot. Ryszard Poprawski

7 października doszło do pierwszego spotkania związku z mediami. Tomasz Wójcik, Krzysztof Sosna i Ryszard Śnieżyk zaprosili Wojciecha Siudę, który pełnił wówczas obowiązki redaktora naczelnego „Gazety Robotniczej”. Redakcję reprezentowała też Krystyna Tyszkowska, a MKZ Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” we Wrocławiu – Krzysztof Turkowski i Zenon Pałka. Rozmawiano o dostępie związku do łamów „Gazety”. Wojciech Siuda najpierw oświadczył, że „Solidarność” nie przekazuje „Gazecie” żadnych informacji. Gdy jednak szybko wyszło na jaw, że w siedzibie MKZ wciąż przebywa dziennikarz „GR”, któremu jednak kierownictwo nie puszcza tekstów, naczelny wyraził sprzeciw zarówno wobec tak zwanej wojny na oświadczenia, jak też negatywnie odniósł się do postulatu, by „Solidarność” mogła w „Gazecie” redagować swe teksty – naruszałoby to polityczny charakter pisma i przeszkadzałoby w pełnieniu przez „Gazetę Robotniczą” roli organu partii w czasie jej odnowy. Był to sygnał potwierdzający, że media publiczne okopały się na swych pozycjach i nie są ani zdolne, ani skłonne do oddawania pola „przeciwnikowi politycznemu” – określenie to przyłgnęło do „Solidarności” dość szybko i nie opuściło jej aż do przełomu ustrojowego w 1989 roku.

9 października jeszcze bardziej burzliwa atmosfera panowała na spotkaniu przedstawicieli uczelnianej „Solidarności” z I sekretarzem KU PZPR, docentem Michałem Morawem, który poinformował związkowców o tym, jak KU wykorzystał 100 tysięcy złotych, przekazane w 1979 roku przez Radę Zakładową ZNP z funduszu socjalne-

■ Zebranie założycielskie NZS w Filii Politechniki Wrocławskiej w Kłodzku. Od lewej: Józef Adamowski z „Solidarności”, dwóch studentów z Kłodzka, Lech Ostafiński i Tomasz Konstantyniuk, październik 1980

go. Okazało się, że ponad jedną trzecią pochłonęły koszty szkolenia I sekretarzy POP, którzy – jeśli byli nauczycielami akademickimi – otrzymywali za pełnienie „społecznej” funkcji partyjnej 400 złotych miesięcznie w formie dodatku specjalnego.

11 października o obu tych spotkaniach i poruszanych na nich sprawach poinformowani zostali delegaci z 40 jednostek organizacyjnych, którzy uczestniczyli w zebraniu plenarnym Komitetu Założycielskiego. Debatę tę zdominowały jednak kwestie socjalne, dotyczące systemu rozdziału mieszkań oraz opłat za hotele asystenckie. Jan Woleński, przedstawiciel „Solidarności” w komisji mieszkaniowej, zaproponował, by Komitet Założycielski zgłosił wniosek, aby listy kandydatów do przydziału mieszkań wywieszane były publicznie wraz z liczbą punktów decydujących o przydziale. A do posła na Sejm PRL, profesora Tadeusza Porębskiego, skierowano oficjalną prośbę, żeby podjął starania o uchycenie rozporządzenia ministra regulującego stawki opłat za hotele asystenckie. Według przepisów rodzina z dwojgiem dzieci zajmująca pokój o powierzchni 12 metrów kwadratowych może płacić ponad 1000 złotych, czyli tyle, ile wynosi czynsz w nowym spółdzielczym M-4.

Na zebraniu tym zapadła także decyzja, że członkowie „Solidarności” nie mogą należeć do Związku Nauczycielstwa Polskiego, a osoby mające zobowiązania wobec ZNP nie mogą z kolei być członkami „Solidarności”.

24 października Sąd Wojewódzki w Warszawie wpisał do rejestru Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, ale do statutu dopisał także kierowniczą rolę partii przy jednoczesnym skreśleniu prawa do strajku. Manipulacja ta wpłynęła na zdecydowane pogorszenie nastrojów związkowców w całym kraju.

28 i 29 października odbyło się kolejne zebranie Komitetu Założycielskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego. Podjęło ono uchwałę o powołaniu Organizacji Oddziałowych, w których wybory zaplanowano na 24-29 listopada. Zakładowe zebranie wyborcze wyznaczono na 13 grudnia, a nad sprawnością wyborów czuwać miała komisja w składzie: Tadeusz Orłowski (przewodniczący), Jerzy Błażejowski, Marek Muszyński i Alojzy Poranek (członkowie).

30 października Organizacja Zakładowa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej liczyła już 4200 członków.

LISTOPAD

7 listopada Komitet Założycielski zawiadamiał rektora i Senat Politechniki, że delegatem związku do Senatu będzie – do czasu wyborów w Organizacji Zakładowej – Ryszard Chabelski, który już nazajutrz w załączeniu do protokołu z posiedzenia Senatu pisał, że „Solidarność” uczelniana, reprezentująca już około 5000 pracowników, powinna być wcześniej informowana o wszystkich decyzjach wpływających na sytuację zatrudnionych. I pytał: *Kto i dlaczego dokonał obciążenia funduszu nagród przyznawanych za osiągnięcia naukowe i dlaczego nikt o tym nie powiadomił związku?*

Jesień 1980 roku obfitowała w wiele gorących wydarzeń, które wpływały na bieżącą działalność związkową. „Solidarność” nie mogła i nie chciała być biernym obserwatorem życia społecznego, politycznego i gospodarczego, a już na pewno nie mogła pozwolić na manipulowanie związkiem. Sygnałem stawiającym „Solidarność” w stan pogotowia strajkowego, które mogło przerodzić się w tak zwany strajk rotacyjny, było – jak stwierdził Tomasz Wójcik w kolejnym komunikacie – *Bezprecedensowe naruszenie praworządności, jakim było wprowadzenie poprawek do statutu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przez Sąd Wojewódzki (...) zmusiło Krajową Komisję Porozumiewawczą do wezwania wszystkich członków, aby na dzień 12 listopada przygotowali się do strajku okupacyjnego.* Chodziło o zablokowanie rejestracji związku, gdyż sąd dopatrywał się w statucie braku klauzuli o kie-

rowniczej roli partii. „Solidarność” uważała, że uznanie kierowniczej roli partii w państwie, zapisane w Porozumieniu Gdańskim, nie może oznaczać uznania kierowniczej roli PZPR w niezależnym i samorządnym związku zawodowym.

10 listopada Sąd Najwyższy przywrócił statutowi „Solidarności” brzmienie nadane mu przez członków założycieli, argumentując, że dokument ten nie narusza konstytucji ani innych ustaw. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” wpisano do rejestru związków zawodowych. Do strajku okupacyjnego więc nie doszło i Organizacje Oddziałowe na Politechnice Wrocławskiej mogły w miarę spokojnie przygotować się do swych wyborów.

13 listopada Sąd Wojewódzki odmówił zarejestrowania Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

15 listopada we wrocławskim studiu Polskiego Radia z inicjatywy redaktorów naczelnych radia i „Sigmy” odbyła się dyskusja poświęcona roli związków zawodowych na uczelni wyższej. Udział w niej wzięli: ze strony „Solidarności” – Tadeusz Orłowski, Ryszard Śnieżyk i Tomasz Wójcik, ze strony ZNP – Aleksander Bielecki, Eugeniusz Wnuczak i Zygmunt Wręczycki. Całość

■ Lech Wałęsa przed gmachem Sądu Najwyższego po rejestracji „Solidarności”, Warszawa, 10.11.1980

archiwum Komisji Zakładowej

przewodzą Stanisław Gorzkowicz z Polskiego Radia i Jerzy Girulski z „Sigmy”. Audycję wyemitowano 23 listopada w IV Programie PR, a jej zapis wydrukowano w „Sigmie”.

Tego samego dnia, gdy kierownictwo obu związków dyskutowało przed mikrofonami, 150-osobowa grupa ochotników pomagała przy zbiorach płodów rolnych, a pieniądze uzyskane za tę pracę przekazała na fundusz Panoramy Racławickiej.

18 listopada na posiedzeniu Komitetu Założycielskiego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” ustalono, że do 20 listopada przedstawiciele Organizacji Oddziałowych przedstawią kandydatury, spośród których wybierze się przedstawiciela Politechniki Wrocławskiej do Komisji Nauki „Solidarności” na rozmowy z rządem. Zebranie zaakceptowało postulaty, by wystąpić do Rektora z wnioskiem o zmianę proponowanego regulaminu rozdziału mieszkań oraz o odwołanie zarówno pełnomocnika rektora do spraw mieszkaniowych, jak i jego zastępcy. Podczas zebrania pojawiła się sprawa wolnych sobót; nie zgodzono się z propozycjami Ministerstwa Pracy, Płacy i Spraw Socjalnych wydłużającymi wszystkim pracownikom rzeczywisty czas pracy. Przy tej okazji pojawiła się konieczność powołania w trybie pilnym komisji do spraw socjalnych. W trakcie debaty doszło do kolejnego iskrzenia między „Solidarnością” a ZNP, który zawiadomił, że wczasy zagraniczne rozdzieli sam, bo to ZNP je załatwił. Komitet Założycielski jednogłośnie uznał tę decyzję za uzurpatorską.

Doszło do pierwszych zmian w składzie Komitetu Założycielskiego: Tadeusz Orłowski poprosił o zwolnienie z funkcji wiceprzewodniczącego i zarazem z funkcji szefa Komisji Wyborczej, proponując na swe miejsce Marka Muszyńskiego z I-25 na obie te funkcje. Zostaje powołana Oddziałowa Organizacja Związkowa w Filii Politechniki Wrocławskiej w Świdnicy.

24 listopada, gdy kampania wyborcza nabierała rozpędu, Uczelniana Komisja Wniosków przy Komitecie Założycielskim Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, pod przewodnictwem doktora Piotra Plenkiewicza, przedstawiła wybrane propozycje dotyczące reformy ustroju szkoły wyższej i zasad życia naukowego na uczelni akademickiej. Propozycje te, stanowiące wyraz dążeń do odnowy Politechniki Wrocławskiej, wynikały z postulatów zgłoszonych w komisjach Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Komisja Wniosków zwracała przy tym uwagę, by opracowanego materiału nie traktować jako oficjalnego stanowiska „Solidarności”,

lecz raczej jako początek dyskusji nad odnową życia wyższych uczelni w ogóle, a Politechniki Wrocławskiej w szczególności.

Katalog propozycji zawierał cały wachlarz zmian, które wychodziły naprzeciw oczekiwaniom całego środowiska akademickiego, spodziewającego się tego, że w polskich uczelniach zaczną obowiązywać zasady, które w innych krajach europejskich od lat są standardem.

Wnioski podzielono na dwie grupy: interwencyjną i roboczą. Pierwszymi powinna zająć się nowa Komisja Zakładowa, drugie trafiłyby do zespołów roboczych, których strukturę i zasady funkcjonowania przedstawić ma Komisja Wniosków na Zakładowym Zebraniu Delegatów.

26 listopada Erich Honecker w liście do Leonida Breżniewa wezwał do interwencji wojsk Układu Warszawskiego w Polsce.

GRUDZIEŃ

9 grudnia prezydent USA Jimmy Carter oświadczył, że zdaniem wywiadu amerykańskiego ZSRR zakończył przygotowania do interwencji w Polsce, i ostrzegł władze na Kremlu przed skutkami takiego kroku.

10 grudnia pod dowództwem marszałka Wiktora Kulikowa rozpoczęły się w Polsce sztabowo-dowódcze ćwiczenia „Sojuz”. Nie potwierdzono wejścia do kraju żadnej nowej dywizji z zewnątrz.

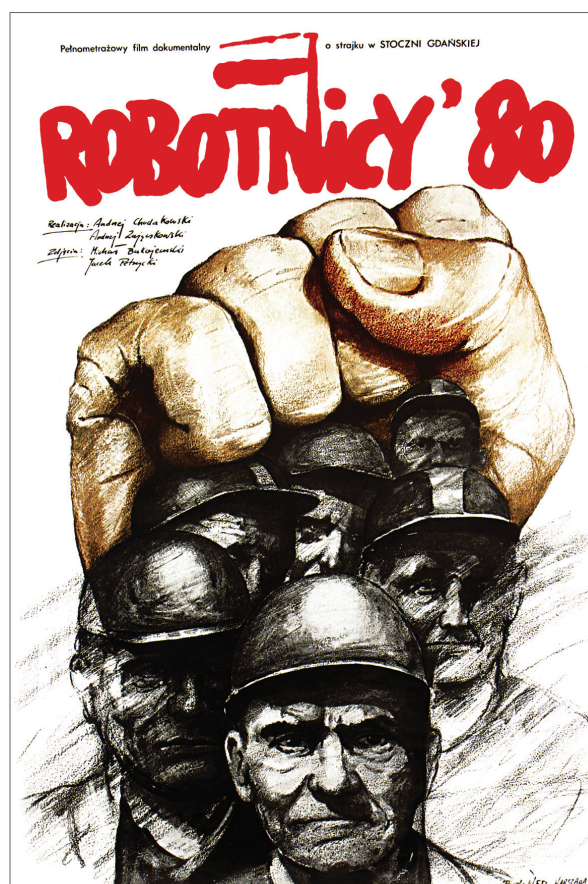
13 grudnia o godzinie 9.30 odśpiewaniem hymnu państwowego 227 delegatów reprezentujących 6250 członków (na około 7500 zatrudnionych), skupionych w 51 organizacjach oddziałowych, rozpoczęło w sali 205 gmachu C-1 przy ul. Janiszewskiego **I Zakładowe Zebranie Delegatów** Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” przy Politechnice Wrocławskiej, drugiej co do liczebności – po Jelczańskich Zakładach Samochodowych – na Dolnym Śląsku.

Delegatów powitał Tomasz Wójcik. Przewodniczącymi zebrania zostali Tadeusz Orłowski i Andrzej Mulak. Dokonano też wyboru Komisji Mandatowej, Komisji Matki i Komisji Wnioskowej. Protokolantkami zostały Anna Szczepanik i Jadwiga Szymonik.

Następnie swoje krótkie sprawozdania złożyli: Tomasz Wójcik – z działalności Komitetu Założycielskiego i Piotr Plenkiewicz – z działalności Komisji Wniosków.

Rektor Politechniki, profesor Bogusław Kędzia, pozdrowił uczestników Zebrania Delegatów, wyrażając zarazem nadzieję, że ruch odnowy na uczelni będzie sprzyjał jej doskonaleniu we wszystkich sferach działalności. Życzenia złożył też przedstawi-

ciel ZNP, który przypomniał znany cytat, że „ludzie budują zbyt wiele murów, a zbyt mało mostów”. Delegaci, którzy mieli wybrać władze związku i dyskutować nad programem, to: Eugeniusz Bagiński I-1, Zbigniew Bokun I-1, Magdalena Nowakowska I-1, Tadeusz Zipser I-1, Józef Adamowski I-2, Augustyn Borcz I-2, Leokadia Kucharska I-2, Jacek Michalczyk I-2, Danuta Wala I-2, Cecylia Biegańska I-3, Stefan Jasieńko I-3, Andrzej Kubacki I-3, Kazimierz Mazur I-3, Kazimierz Tomków I-3, Irena Więcek I-3, Paweł Kafarski I-4, Krzysztof Pigoń I-4, Anna Sobczak I-4, Tomasz Wójcik I-4, Jerzy Horn I-5, Andrzej Idzikowski I-5, Janusz Laskowski I-5, Zdzisław Pacholarz I-5, Tadeusz Strzyż I-5, Stefan Drąg I-6, Janusz Hilgert I-6, Jerzy Kisielewicz I-6, Ryszard Klempous I-6, Jerzy Kotowski I-6, Stefan Potocki I-6, Stanisław Dołżycki I-7, Andrzej Karwowski I-7, Zbigniew Zubel I-7, Jacek Malko I-8, Andrzej Olszewski I-8, Eugeniusz Rosołowski I-8, Rafał Szafran I-8, Andrzej Wiszniewski I-8, Jacek Kowalski I-9, Tadeusz Misiewicz I-9, Tadeusz Orłowski I-9, Piotr Pleniewicz I-9, Anna Szaynok I-9, Jacek Baszak I-9, Karol Bernacki I-10, Stanisław Dmitruk I-10, Mieczysław Dakiel I-10, Tomasz Strzelecki I-10, Józef Woźniak I-10, Michał Lesiak I-11, Stanisław Siewierski I-11, Jan Tomaszewski I-11, Stanisław Medeksza I-12, Andrzej Siemianowski I-12, Stanisław Filip I-13, Andrzej Grzegorzczak I-13, Ryszard Kubisa I-13, Bogusław Kulik I-13, Ryszard Śnieżyk I-13, Otton Dąbrowski I-14, Władysław Mironowicz I-14, Stefan Fuliński I-14, Eugeniusz Bielec I-15, Józef Kuroпка I-15, Marek Sozański I-15, Ryszard Szpadt I-15, Edward Kempa I-15, Alojzy Poranek I-15, Jerzy Marcinkowski I-16, Józef Samołyk I-16, Andrzej Stępień I-16, Jerzy Tęsiorowski I-16, Stanisław Welik I-16, Józef Wołoszyn I-16, Paweł Zworski I-16, Bronisław Jasek I-18, Tomasz Jastrzębski I-18, Kornel Morawiecki I-18, Andrzej Zarach I-18, Jan Kałwak I-19, Tomasz Kobiela I-19, Andrzej Pszonka I-19, Marek Zakrzewski I-19, Jerzy Błażejowski I-20, Eugeniusz Kalinowski I-20, Jerzy Kuś I-20, Jerzy Sasiadek I-20, Rudolf Żamojdo I-20, Wojciech Fuliński I-21, Henryk Gołka I-21, Zbigniew Moroń I-21, Roman Rymaszewski I-21, Norbert Słopecki I-22, Jan Woleński I-22, Maciej Dymkowski I-23, Marek Piałucha I-23, Wiktor Kołwzan I-23, Marek Nowakowski I-23, Jerzy Kamburowski I-23, Andrzej Szycher I-23, Zenon Babiak I-24, Teresa Białas I-24, Bogdana Chamska I-24, Bronisław Choroży I-24, Piotr Cichosz I-24, Władysław Kaczmar I-24, Lesław Krynicki I-24, Leszek Nakonieczny I-24, Eugeniusz Adamski I-25, Irena Biczysko I-25, Wiesław Laska I-25, Marian Malarczyk I-25, Andrzej Mulak I-25, Marek Muszyński I-25, Tomasz Ohly I-25, Zbigniew Radzimski I-25, Elżbieta Żołnierz I-25, Zygmunt Meissner I-26, Wiesław

Popytak I-26, Jacek Łuczyński I-27, Antoni Gózdź I-27, Ryszard Poźniak I-27, Krystyna Rutkowska I-27, Ryszard Czocho I-28, Andrzej Gabor I-28, Zbigniew Godziński I-28, Janusz Karbowski I-28, Witold Kazimierzczak I-28, Bohdan Kulesza I-28, Wojciech Myślecki I-28, Marian Piekarski I-28, Kazimierz Warszawski I-28, Ludwik Antal I-29, Andrzej Trzynadłowski I-29, Czesław Kowalski I-29, Władysław Bromirski AC, Antoni Tarczewski AC, Jan Nożyński AC, Andrzej Solecki AC, Maria Wyśłouch AC, Leontyna Gemza PF, Jadwiga Kaluscha PF, Anna Poderska PF, Gabriela Polarczyk PF, Lech Ignaszewski OBP, Teresa Witkiewicz OBP, Ryszard Chabelski ZSP, Zbigniew Jakubek ZSP, Stanisław Jeżewski ZSP, Jan Kaleta ZSP, Zofia Wiktor ZSP, Ryszard Barański BG, Józef Cader BG, Maria Engiel BG, Bogumił Szabłowski BG, Łucja Talarczyk BG, Eugeniusz Bury ZANiD, Tadeusz Joczyn ZANiD, Henryk Kuberski ZANiD, Czesław Reguliniński ZANiD, Krzysztof Sosna ZANiD, Andrzej Waligórski ZANiD, Tadeusz Wisłowski ZANiD, Zbigniew Bagdach HYDRO-MECH, Mirosław Kuraż HYDRO-MECH, Ireneusz Marcinek HYDRO-MECH, Jerzy Nalichowski HYDRO-MECH, Michał Narbutowicz HYDRO-MECH, Zbigniew Pacek HYDRO-MECH, Edward Rogulski HYDRO-MECH, Zdzisław Tamiła HYDRO-MECH, Jan Trzcionkowski HYDRO-MECH, Andrzej Wingert HYDRO-MECH, Antoni Zakrzewski HYDRO-MECH, Regina Błaszczyńska

ZGraf., Piotr Tymczak ZGraf., Roman Jasicki DzT, Leszek Kubiszewski DzT, Ireneusz Socha DzT, Alicja Kordas Wyd.PWr., Ewa Winkowska Wyd.PWr., Jadwiga Krawiec ZRB, Tadeusz Meysner ZRB, Janusz Niwiński ZRB, Kosman Suchowski ZRB, Hieronim Wieczorek ZRB, Maria Czarnecka SWF, Borys Mołdawan SWF, Bohdan Rusowicz SWF, Maria Buck SPNJO, Marian Górecki SPNJO, Jadwiga Kuberska SPNJO, Ewa Kisiel PT, Jerzy Mierzyński PT, Łukasz Wojewoda PT, Czesław Bałkun DA-G, Genowefa Gregorek DA-G, Krystyna Grząska DA-G, Janina Góralik DA-G, Maria Janiec DA-G, Teresa Jaśkiewicz DA-G, Alina Kowalska DA-G, Maria Mackiewicz DA-G, Bożena Muras DA-G, Józef Partyka DA-G, Elwira Romanów DA-G, Stanisław Samojło DA-G, Mirosława Skierś DA-G, Jadwiga Winników DA-G, Andrzej Wyszowski DA-G, Edward Zgud DA-G, Józef Ziach DA-G, T. Skwira Filia Świdnica, J. Weder F. Świdnica, Marian Biegasiewicz P. Socj., Janina Pawliniak P. Socj., Zdzisław Przywoźny OBPd, Alfred Małecki Filia Jelenia Góra, Adam Bartków DS, Ryszard Czerwiński DS, Zofia Morawska DS, Ryszard Nosol DS, Wiesław Skowronek DS, Olga Stańczak DS, Stefan Hoffman ZBW JG, Ewa Sowińska ZBW JG, Mirosław Szerszeń ZBW JG.

Po dyskusji nad Uchwałą Programową rozpoczęto zgłaszanie kandydatów na przewodniczącego Komisji Zakładowej. Zgody na kandydowanie nie wyrazili: Wojciech Myślecki, Ryszard Czoch, Marek Muszyński, Andrzej Zarach, Andrzej Idzikowski, Andrzej Wiszniewski i Marek Zakrzewski. Na placu boju pozostali więc tylko Tomasz Wójcik i Tadeusz Huskowski, który złożył pisemne oświadczenie, że rezygnuje ze stanowiska zastępcy dyrektora instytutu do spraw dydaktyki, jeżeli delegaci powierzą mu funkcję przewodniczącego. Obaj kandydaci przedstawili zebrany swoje życiorysy i odpowiadali na pytania delegatów.

Pytani, jak wyobrażają sobie pracę na tym stanowisku, odpowiedzieli, że uznają służebną rolę wybranych instancji związkowych i zamierzają działać. Tomasz Wójcik podkreślił, że będzie dążył do tego, by organizacje oddziałowe miały jak największą autonomię, a w ich działaniu pomocna będzie dobrze rozwinięta informacja; dodał ponadto, że na czas trwania kadencji przewodniczący powinien wziąć urlop bezpłatny i być opłacany z funduszy związkowych.

Jak kandydaci postąpią w wypadku wystąpienia sprzeczności między interesem pracownika lub grupy pracowników a interesem innych grup pracowniczych uczelni lub kraju?

Tomasz Wójcik oświadczył, że będzie działał zgodnie z zaleceniami członków związku. Konieczne jest zdefiniowanie praw pracowniczych, w czym Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „So-

lidarność” również powinien wziąć udział. W każdym razie związki zawodowe, których podstawowym obowiązkiem jest obrona pracowników, nie mogą się zgodzić na zwolnienie ludzi z powodu reformy zakładu pracy.

Jak powinna działać „Solidarność” na Politechnice Wrocławskiej? Czy ma brać udział we współrządzeniu uczelnią, włączyć się do reformy organizacji uczelni, czy też ma ograniczyć się do obrony interesów pracowniczych?

Obaj kandydaci stwierdzili, że związek nie powinien brać udziału we współrządzeniu uczelnią, może natomiast inicjować reformy i opiniować zarządzenia władz. Tadeusz Huskowski oświadczył ponadto, że nie zwalnia to Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego z odpowiedzialności za kraj i za uczelnię, dlatego czasem trzeba będzie powiedzieć pracownikom, że ich postulaty nie mogą być załatwione, ponieważ są sprzeczne z interesem państwa czy szkoły.

W jaki sposób można poprawić sytuację rodzin wielodzietnych?

Tomasz Wójcik widział rozwiązanie w opracowaniu odpowiednich przepisów dotyczących minimum socjalnego i stałych zasiłków dla rodzin wielodzietnych.

Jaką rolę „Solidarność” powinna spełniać w ogólnokrajowym działaniu związków zawodowych, szczególnie przy opracowywaniu uchwały o szkolnictwie wyższym?

Tomasz Wójcik poinformował zebranych, że związek przy Politechnice Wrocławskiej bierze już udział w pracach komisji zajmującej się uchwałą o szkolnictwie wyższym poprzez oddelegowanie Andrzeja Wiszniewskiego. Do Krakowa, gdzie pracuje komisja, przesłano projekty i uwagi pracowników Politechniki Wrocławskiej dotyczące samorządności uczelni.

Co kandydaci wiedzą o problemach obecnie nurtujących pracowników i w jaki sposób zamierzają rozwiązywać zarówno te, jak i inne postulaty pracownicze?

Obaj kandydaci stwierdzili, że rozwiązywaniem problemów nurtujących pracowników, takich jak organizacja uczelni, prawa pracownicze czy płace, powinny się zająć komisje złożone z fachowców (Wójcik) lub z osób o różnych punktach widzenia (Huskowski). Komisje te przygotowują projekty, które będą poddane pod dyskusję ogółu.

Co kandydaci sądzą o wykonywaniu przez pracowników uczelni prac zleconych?

Obaj uznali, że powinno być ich jak najmniej, ale jednocześnie pracownicy powinni otrzymywać odpowiednio wysokie pensje.

W jaki sposób zapewnić reprezentację wszystkich grup pracowniczych w wybieranych instancjach związkowych?

Wybory w Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym „Solidarność” opierają się na demokratycznych podstawach, więc można jedynie zachęcać do wybrania reprezentacji z wszystkich grup pracowniczych wchodzących w skład organizacji. Drugą możliwością jest wyrażanie opinii grupy pracowniczej poprzez męża zaufania, który jest pełnoprawnym przedstawicielem swojej grupy pracowniczej we wszystkich dziedzinach działania.

Czy kandydaci będą pamiętać o innych grupach pracowniczych poza pracownikami naukowymi (szczególnie dla administracji należy załatwić wiele spraw socjalnych)?

Pracownicy naukowcy stanowią grupę liczebnie mniejszą w porównaniu z pracownikami pomocniczymi, dlatego każdy przewodniczący Komisji Oddziałowej będzie musiał brać pod uwagę interesy pracowników technicznych i administracyjnych. Na tym przesłuchanie kandydatów zakończono i przystąpiono do wyboru. W tajnym głosowaniu na przewodniczącego Komisji Zakładowej oddano 209 głosów ważnych. Tomasz Wójcik otrzymał 121 głosów, a Tadeusz Huskowski 87 głosów (był 1 głos wstrzymujący się).

W dyskusji nad strukturą i liczebnością Prezydium Komisji Zakładowej nowy przewodniczący oświadczył, że w jego skład powinno wejść około 10-12 członków. W głosowaniu za składem dziesięcioosobowym było 112 delegatów, a za dwunoosobowym – 97.

Do Prezydium zgodzili się kandydować:

Teresa Białas, Władysław Bromirski, Maria Buck, Tadeusz Huskowski, Andrzej Idzikowski, Lech Ig-

naszewski, Roman Jasicki, Jadwiga Kaluscha, Tadeusz Meysner, Marek Muszyński, Wojciech Mysiecki, Leszek Nakonieczny, Andrzej Olszewski, Zdzisław Przywoźny, Andrzej Pszonka, Andrzej Solecki, Łukasz Wojewoda, Jan Woleński.

Nie zgodzili się kandydować: Andrzej Wiszniewski, Antoni Zakrzewski, Tadeusz Orłowski, Ryszard Czoch, Piotr Pleniewicz, Paweł Kafarski, Tomasz Kobiela, Kosman Suchowski, Krzysztof Sosna, Ryszard Barański, Stefan Potocki, Rafał Szafran, Zbigniew Moroń, Krzysztof Wojtyła, Andrzej Mulak, Tadeusz Zipser, Eugeniusz Bagiński, Anna Szaynok, Jadwiga Winnikow, Ryszard Śnieżyk, Andrzej Zarach, Jacek Kowalski, Wiesława Jasek, Antoni Moskwa, Hieronim Wiczorek, Andrzej Karwowski, Jerzy Kisielewicz.

Teresa Białas – na Politechnice Wrocławskiej od 1966 roku w ITBM. Była sekretarka, obecnie asystent dyrektora instytutu.

Władysław Bromirski – w latach 1939-1945 żołnierz Armii Krajowej. W 1945 wstąpił do PPS, a od 1948 w PZPR. W 1951 roku ukończył studia na Politechnice, został wykluczony z PZPR. W latach 1955-1958 należał do związków zawodowych i był przewodniczącym Rady Zakładowej w Miastoprojekcie. W 1956 roku został zrehabilitowany i przyjęty do PZPR. W 1974 przy wymianie legitymacji partyjnych nie odebrał jej. Od 1972 pracuje na Politechnice.

Maria Buck – lektorka języka angielskiego. Pracowała w filiach, obecnie kierownik zespołu języka angielskiego w Studium Języków Obcych, była mężem zaufania związków zawodowych.

Tadeusz Huskowski – zastępca dyrektora do spraw dydaktyki Centrum Obliczeniowego [żołnierz Batalionu „Zośka”, uczestnik Powstania Warszawskiego, odznaczony Krzyżem Virtuti Militari, więzień oflagu – informacje ujawnione po śmierci Tadeusza Huskowskiego].

Andrzej Idzikowski – od 1945 roku mieszka we Wrocławiu. Doktorat i habilitacja w Instytucie Chemii i Pierwiastków Rzadkich. Działacz ZBoWiD-u. Pracował w związkach zawodowych, przeważnie w opozycji, w Komisji BHP, Socjalnej, Nauki.

Lech Ignaszewski – studia ukończył w 1966 roku. Pracuje od 1965, a od 1972 na Politechnice Wrocławskiej w Ośrodku Badań Prognostycznych. Nie należy do organizacji politycznych.

Roman Jasicki – pracownik transportu, technik. Od 1975 należy do PZPR, pełni funkcję skarbnika.

Jadwiga Kaluscha – urodziła się we Lwowie. Szare Szeregi i Powstanie Warszawskie. Od 25 lat pracuje na Politechnice Wrocławskiej. Organizowała Komitet Założycielski „Solidarność” przy Pionie Finansowym. Należała do ZNP, nie należy do organizacji politycznych.

Tadeusz Meysner – absolwent Instytutu Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. Od 20 lat pracuje w ZRB Politechniki.

Marek Muszyński – studia ukończył w 1971 roku na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracował w OBRTT we Wrocławiu, a od 1978 na Politechnice Wrocławskiej. Należał do Związku Metalowców i ZNP. W NSZZ „Solidarność” był przewodniczącym Komisji do spraw Wyborów. Bezpartyjny.

Wojciech Myślecki – absolwent Wydziału Elektroniki. Od 10 lat pracuje w I-28, adiunkt naukowo-dydaktyczny. Należał do ZNP. Był członkiem Komisji do spraw Współpracy z RO i do spraw Referendum. Bezpartyjny.

Leszek Nakoneczny – starszy asystent w I-24, był członkiem ZNP, bezpartyjny.

Andrzej Olszewski – doktor, adiunkt w I-8. Należał do ZNP. Pracował w Komisji Ekonomiczno-Prawnej, członek SD.

Zdzisław Przywoźny – studia ukończył na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracował jako nauczyciel, zastępca dyrektora, dyrektor, wizytator. Na Politechnice od 1970 roku, ostatnio jako pracownik naukowo-dydaktyczny. Bezpartyjny. Od miesiąca przewodniczący Komisji Interwencyjnej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Andrzej Pszonka – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1966 na Politechnice, obecnie adiunkt w I-19, bezpartyjny. Należał do ZNP.

Andrzej Solecki – studia ukończył w 1964 roku. Pracował w Pafawagu, od 1970 roku na Politechnice. Od 1974 roku jest specjalistą do spraw kultury w pionie do spraw studenckich. Należał do ZNP, bezpartyjny. Od 1964 roku należy do federacji DKF.

Łukasz Wojewoda – od 1972 roku pracownik Politechniki w Dziale Głównego Mechanika. Należał do związków zawodowych, bezpartyjny.

Jan Woleński – absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, doktorat w 1968 roku, habilitacja w 1972, od 1979 pracownik Politechniki. Organizował „Solidarność” w I-22, zajmował się sprawami mieszkaniowymi w Komitecie Założycielskim. Członek PZPR.

Po przeprowadzeniu prezentacji rozpoczęto zadawanie pytań kandydatom, po czym odbyło się głosowanie, które wyłoniło skład Prezydium (w kolejności uzyskanych głosów w pierwszym głosowaniu): Tadeusz Huskowski (193), Marek Muszyński (171), Andrzej Idzikowski (166), Wojciech Myślecki (165), Andrzej Pszonka (145), Władysław Bromirski (142), Jadwiga Kaluscha (139), Andrzej Olszewski (121). W drugim głosowaniu wyłoniono Zdzisława Przywoźnego (105), a w czwartym Łukasza Wojewodę (130).

W czasie obliczania głosów przeprowadzono dyskusję nad Uchwałą Programową.

Niektóre głosy w dyskusji:

Wojciech Myślecki: – Należy zgodzić się na poniesienie pewnych ofiar w celu wyjścia z kryzysu. Związek ma inspirować działanie, a nie rządzić.

Andrzej Gabor: – Związek nie ma rządzić, a opiniować i kontrolować. Działalność związku musi być konsekwentna. Należy zająć się problemami nauki, kultury, edukacji. Związek powinien żądać podniesienia wydatków na kulturę i oświatę, samorządności władz uczelni, zlikwidowania na uczelniach decyzji organizacyjnych z 1968 roku. Protestujemy przeciwko szkalowaniu działalności „Solidarności” przez kraje ościenne, a szczególnie przez przyjaciół. „Solidarność” jest gwarancją lepszego jutra i związek będzie takim, jakim stworzą go jego członkowie.

Andrzej Karwowski: – Mamy określić strategię dalszego określenia związku. Należy wyjść z kryzysu, a związek winien w tym czynnie uczestniczyć. Należy doprowadzić do umocnienia władzy przez jej społeczną akceptację. Warunkiem tego jest społeczne porozumienie, które powinno być zainicjowane przez „Solidarność”.

Andrzej Wiszniewski: – „Solidarność” nie ma wzorów do naśladowania ani w naszym obozie, ani w krajach kapitalistycznych i musi sama wypracować swoje metody pracy i znaleźć swoje miejsce pomiędzy wyczekiwaniem a współuczestnictwem w reformach. „Solidarność” na wyższej uczelni winna być możliwie blisko współuczestniczenia i inicjowania reform.

Zdzisław Przywoźny: – Prace przy organizacji „Solidarności” są bardzo ważne i chyba przejdą do historii. Należy zajmować się nie tylko sprawami organizacyjnymi i pracowniczymi. Czekają nas trudne i odpowiedzialne starania o bezpieczeństwo i dobro naszego kraju.

Po zakończeniu wyborów do Prezydium Komisji Zakładowej przystąpiono do dyskusji na temat form pracy i obowiązków Zakładowej Komisji Rewizyjnej, ustalając, że jej formy pracy i obowiązki określone są w projekcie uchwały. W głosowaniu jawnym zdecydowano, że komisja będzie liczyć 5 osób (101 głosów, przeciw 61 głosów oddanych za składem siedmioosobowym). Uznano też, że Komisje Oddziałowe mogą powołać własne Komisje Rewizyjne.

Zgłoszono następujące kandydatury do Komisji Rewizyjnej: Tomasz Kobiela, Piotr Pleniewicz, Maria Wysłouch (nie zgodziła się), Norbert Słopecki (nie zgodził się), Tadeusz Zipser, Józef Ziach, Kazimierz Warszawski, Stefan Potocki, Ryszard Barański, Ryszard Czoch (nie zgodził się), Paweł Kafarski, Jan Woleński, Ryszard Chabelski, Zbigniew Godziński (nie zgodził się), Anna Poderska, Stefan Fuliński, Tadeusz Orłowski (nie zgodził się).